

סוג הבחינה: א. בגרות לבתי ספר על-יסודיים
ב. בגרות לנבחנים אקסטרניים
מועד הבחינה: קיץ תשע"ו, 2016
מספר השאלון: 140,900161

ת נ י ד

לעולים חדשים

2 יחידות לימוד

הוראות לנבחן

א. משך הבחינה: שתיים וחצי.

ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה שני פרקים.

פרק ראשון	—	(25×1)	—	25 נקודות
פרק שני	—	(15×5)	—	75 נקודות
סה"כ	—			100 נקודות

ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ך עברי שלם בלי פירושים ובלי תוספות.

מותר להשתמש בתנ"ך מתורגם.

מותר להשתמש בתנ"ך שיש בו מפות.

מותר להשתמש במילון לועזי-עברי / עברי-לועזי.

ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספרה בלבד.

(2) התרכז בנושא. שים לב לכתב, לכתוב ולפיסוק.

הערה: בקטעים מן התנ"ך השם המפורש בא בצורת ה'.

כתוב במחברת הבחינה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב בטיפוטה (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
רשום "טיפוטה" בראש כל עמוד טיוטה. רישום טיוטות כלשהן על דפים שמחוץ למחברת הבחינה עלול לגרום לפסילת הבחינה!

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

ב ה צ ל ח ה !

/המשך מעבר לדף/

ה ש א ל ו ת

פרק ראשון (25 נקודות)

ענה על שאלה 1 — שאלת חובה.

שים לב: בשאלה זו עליך לענות על שני סעיפים: על סעיף א' ועל אחד מן הסעיפים ב-ג.

מההתנחלות לשופטים ולמלוכה

1. קרא שמואל א, ח', 22-4.

וַיִּתְקַבְּצוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ
 אֶל-שְׁמוּאֵל הַרְמָתָה: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אַתָּה זָקֵנָה וּבְנֶיךָ לֹא
 הָלָכוּ בְּדַרְכֶיךָ עִתָּה שִׁימָה-לָנוּ מֶלֶךְ לְשַׁפְּטֵנוּ בְּכָל-הַגּוֹיִם:
 וַיֹּרַע הַדָּבָר בְּעֵינֵי שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ תִּנְהַלְנוּ מֶלֶךְ
 לְשַׁפְּטֵנוּ וַיִּתְּפֹלל שְׁמוּאֵל אֶל-^{ה'}:
 ה' אֶל-שְׁמוּאֵל שָׁמַע בְּקוֹל הָעָם לְכָל אֲשֶׁר-יֹאמְרוּ אֵלָיו
 כִּי לֹא אֶתְךָ מָאֶסוּ כִּי-אֶתִּי מָאֶסוּ מִמֶּלֶךְ עֲלֵיהֶם: בְּכָל-
 הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר-עָשׂוּ מִיּוֹם הָעֲלִיתִי אוֹתָם מִמִּצְרָיִם וְעַד-הַיּוֹם
 הַזֶּה וַיַּעֲזֹבֵנִי וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים כִּן הָמָּה עֹשִׂים גַּם-לָךְ:
 וְעַתָּה שָׁמַע בְּקוֹלָם אֵךְ כִּי-הָעֵד תִּעֲדֶה בָּהֶם וְהַגְדַּת לָהֶם
 מִשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם: וַיֹּאמֶר
 שְׁמוּאֵל אֵת כָּל-דִּבְרֵי ה' אֶל-הָעָם הַשְּׂאֵלִים מֵאֵתוֹ
 מֶלֶךְ: וַיֹּאמְרוּ זֶה יִהְיֶה מִשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ
 עֲלֵיכֶם אֶת-בְּנֵיכֶם יִקַּח וְשָׂם לוֹ בְּמִדְּבַתּוֹ וּבִפְרִשׁוֹ וּרְצוֹ לִפְנֵי
 מִדְּבַתּוֹ: וְלִשְׁוֹם לוֹ שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְלִחְרָשׁ חֲרִישׁוֹ
 וְלִקְצֹר קִצְרוֹ וְלַעֲשׂוֹת כָּל-מְלַחֲמָתוֹ וְכָלִי רִכְבּוֹ: וְאֶת-
 בְּנוֹתֵיכֶם יִקַּח לְדָקְחוֹת וְלַטְבָּחוֹת וְלֵאֲפוֹת: וְאֶת-שְׂדוֹתֵיכֶם
 וְאֶת-כְּרָמֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקַּח וְנָתַן לַעֲבָדָיו: וְזֵרְעֵיכֶם
 וְכִרְמֵיכֶם יַעֲשֶׂה וְנָתַן לַסְּרִיסִיו וְלַעֲבָדָיו: וְאֶת-עַבְדֵיכֶם וְאֶת-
 שְׂפֹחוֹתֵיכֶם וְאֶת-בְּחֹרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת-חֲמוּרֵיכֶם יִקַּח
 וַעֲשֶׂה לַמְּלָאכָתוֹ: צֹאנֶכֶם יַעֲשֶׂה וְאֶתֶּם תִּהְיוּ-לוֹ לַעֲבָדִים:
 וְזַעֲקָתֶם בַּיּוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי מֶלְכְּכֶם אֲשֶׁר בָּחַרְתֶּם לָכֶם וְלֹא-
 יִעֲנֶה ה' אֶתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא: וַיִּמָּאֲנוּ הָעָם לְשָׁמֹעַ בְּקוֹל

(שים לב: המשך הקטע וסעיפי השאלה בעמוד הבא.)

כ שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי אִם-מֶלֶךְ יִהְיֶה עֲלֵינוּ: וְהֵינּוּ גַם-
אֲנַחְנוּ כְּכָל-הַגּוֹיִם וּשְׁפָטְנוּ מֵלִכְנָו וַיֵּצֵא לִפְנֵינוּ וְנִלְחַם אֶת-
כא מֶלֶכְמִתֵּינוּ: וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל אֶת כָּל-דִּבְרֵי הָעָם וַיְדַבֵּר בְּאָזְנוֹ
כב ה': וַיֹּאמֶר ה': אֶל-שְׁמוּאֵל שִׁמַּע בְּקוֹלִי
וְהִמְלַכְתָּ לָהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל לֵכוּ
אִישׁ לְעִירָו:

ענה על סעיף א (חובה).

א. (1) קרא פסוקים 4-6 ופסוקים 19-20 בקטע שלפניך.

על פי פסוקים אלה, מה העם מבקש משמואל? ציין שתי סיבות לבקשה זו.

(7 נקודות)

(2) קרא פסוקים 11-17 בקטע שלפניך.

בפסוקים אלה יש שני סוגי חזרות – חזרה על פעלים וחזרה על סימונות שהן כינויי שייכות. הדגם את אחד מסוגי החזרות, והסבר את מטרת החזרה. בסס את דבריך על הכתוב. (8 נקודות)

ענה על אחד מן הסעיפים ב-ג.

ב. (1) בפסוק 7 ובפסוק 9 ה' אומר לשמואל לשמוע בקול העם.

בפסוק 7 ה' מסביר מדוע שמואל צריך להיענות לבקשת העם, ובפסוק 9 ה' אומר לשמואל מה עליו לומר לעם לפני שייענה לבקשתם.

הסבר את דברי ה' בכל אחד מן הפסוקים. (7 נקודות)

(2) קרא פסוק 19 בקטע שלפניך.

על פי פסוק זה, הסבר מדוע בפסוק 22 ה' אומר שוב לשמואל לשמוע בקול העם.

(3 נקודות)

ג. (1) קרא גם דברים, י"ז, 14-20.

חוק המלך שבפסוקים אלה מטיל על המלך מגבלות.

הבא מחוק המלך שתי דוגמאות המגבילות את המלך, והסבר כל אחת מן הדוגמאות. (4 נקודות)

(2) קרא גם מלכים א, כ"א, 10-15, 16.

האם התנהגות המלך, המתוארת בפסוקים אלה ממלכים א, כ"א תואמת את התנהגות המלך על פי "משפט המלך" בפסוקים 11-14 בקטע משמואל א, ח' שלפניך? נמק.

(6 נקודות)

פרק שני (75 נקודות)

בפרק זה חמישה נושאים, ובכל נושא שתי שאלות (שאלות 2-11).

בחר בשאלה אחת מכל נושא, וענה עליה לפי ההוראות.

סך הכול עליך לענות בפרק זה על חמש שאלות (לכל שאלה — 15 נקודות).

בריאת העולם

ענה על אחת מן השאלות 2-3.

2. קרא בראשית, ד', 8-14.

ח וַיֹּאמֶר קִין אֶל-הָבֶל אָחִיו וַיְהִי בְהִיּוֹתָם בְּשָׂדֶה וַיִּקָּם קִין
ט אֶל-הָבֶל אָחִיו וַיְהַרְגֵהוּ: וַיֹּאמֶר ה' אֶל-קִין אֵי הָבֶל
י אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הִשְׁמַר אָחִי אֲנִכִּי: וַיֹּאמֶר מֶה
יא עָשִׂיתָ קוֹל דְּבִי אָחִיךָ צִעֲקָה אֵלַי מִן-הָאֲדָמָה: וְעַתָּה אָרוּר
יב אַתָּה מִן-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת-פִּיהָ לְקַחְתָּ אֶת-דְּבִי
יג אָחִיךָ מִיָּדְךָ: כִּי תַעֲבֹד אֶת-הָאֲדָמָה לֹא-תִסֵּף תֵּת-כֹּחָהּ לָךְ
יד נָע וָנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר קִין אֶל-ה' גָּדוֹל עוֹנִי מִנְּשׂוֹא:
וְהִנֵּה גֵרֶשֶׁת אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנֵי אָפְתָר וְהָיִיתִי
נָע וָנָד בָּאָרֶץ וַיְהִי כֹל-מִצְאֵי יְהֻרָגִנִּי:

א. (1) בפסוק 8 נאמר: "ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה", אך לא כתוב

מה אמר קין להבל.

על פי מה שלמדת, הצע השלמה אחת לדברים שאמר קין להבל. (6 נקודות)

(2) יש הטוענים שבכוונה לא הובאו דברי קין בפסוק 8. הסבר מדוע לא הובאו דבריו.

(3 נקודות)

ב. "גדול עוני מנשוא" (פסוק 13).

את המילה "עוני" אפשר להבין בשתי משמעויות: "חטאי" ו"עונשי".

(1) הסבר את הפסוק, על פי אחת מן המשמעויות. (3 נקודות)

(2) על פי המשמעות שבחרת, מהו היחס של קין למעשהו? הסבר. (3 נקודות)

3. קרא בראשית, יא', 9-1.

וַיְהִי כֹל-הָאָרֶץ שְׂפָה אֶחָת וּדְבָרִים אֶחָדִים: וַיְהִי בְנִסְעָם
מִמְּקוֹם וַיִּמְצְאוּ בְּקֵעָה בָּאָרֶץ שְׁנַעַר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
אֶל-רֵעֵהוּ הִבֵּה נִלְבְּנָה לְבָנִים וְנִשְׂרָפָה לְשִׂרְפָּה וְתִהְיֶה לָּהֶם
הַלֵּבְנָה לְאֹכֶל וְהַחֲמֹר הִיָּה לָהֶם לְחֵמֶר: וַיֹּאמְרוּ הִבֵּה וְנִבְנֶה-
לָנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה-לָּנוּ שֵׁם פָּן-נִפְּוִץ עַל-
פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ: וַיֵּרֶד ה' לִרְאֹת אֶת-הָעִיר וְאֶת-הַמִּגְדָּל
אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם: וַיֹּאמֶר ה' הֵן עַם אֶחָד וְשִׂפָּה אֶחָת
לְכֻלָּם וְזֶה חָחֹם לַעֲשׂוֹת וְעַתָּה לֹא-יִבְעַר מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר
יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת: הִבֵּה נִרְדָּה וְנִבְלָה שֵׁם שְׁפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ
אִישׁ שִׁפְתֵי רֵעֵהוּ: וַיִּפֶן ה' אֹתָם מִשָּׁם עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ
וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֹת הָעִיר: עַל-כֵּן קָרָא שְׁמָהּ בָּבֶל כִּי-שָׁם
בָּלַל ה' שִׁפְתֵי כָל-הָאָרֶץ וּמִשָּׁם הִפִּיצָם ה' עַל-פְּנֵי
כָל-הָאָרֶץ:

א. (1) העיקרון "מידה כנגד מידה" בא לידי ביטוי כמה פעמים בקטע זה. ציין שתי דוגמאות

לשימוש בעיקרון זה, והסבר אותן. (6 נקודות)

(2) מהי מטרת השימוש בעיקרון זה? (2 נקודות)

ב. קרא פסוקים 7-9 בקטע שלפניך.

יש הטוענים שפיזור האנושות ובלילת השפות אינם עונש לאנושות אלא מתנה שניתנה לאנושות.

הסבר מדוע פיזור האנושות ובלילת השפות הם מתנה. (7 נקודות)

אבות האומה

ענה על אחת מן השאלות 4-5.

4. קרא בראשית, י"ב, 1-13.

א וַיֹּאמֶר ה' אֶל-אַבְרָם לךְ-לךָ מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלֶדְתְּךָ וּמִבֵּית
ב אֲבִיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ: וְאָעֲשֶׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וְאַבְרָכְךָ
ג וְאֶגְדָּלְהָ שְׁמֶךָ וְהָיָה בְרָכָה: וְאַבְרָכָה מְבָרְכֶיךָ וּמִקְלָלְךָ אָאֹר
ד וְנִבְרָכְוּ בְּךָ כָּל מְשֻׁפָּחֹת הָאָדָמָה: וְיִלְךְ אַבְרָם כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר
ה אֱלֹהֵי ה' וְיִלְךְ אִתּוֹ לֹוט וְאַבְרָם בֶּן-חָמֶשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים
ו שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן: וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת-לֹוט
ז בֶּן-אָחִיו וְאֶת-כָּל-דְּכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-עָשׂוּ
ח בְּחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אֶרֶצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרֶצָה כְּנָעַן: וַיַּעֲבֹד
ט אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מָקוֹם שָׁכֵם עַד אֵלּוֹן מוֹרָה וְהַכְּנַעֲנִי אִז
י בָּאָרֶץ: וַיֵּרָא ה' אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזָרְעֶךָ אֲתָן אֶת-הָאָרֶץ
יא הַזֹּאת וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ לַה' הַנִּרְאָה אֵלָיו: וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם
יב הַהֲרָה מִקְדָּשׁ לְבֵית־אֵל וַיֵּט אֹהֶלָה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעִי מִקְדָּשׁ
יג וַיְבִן-שָׁם מִזְבֵּחַ לַה' וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה': וַיִּסַּע אַבְרָם הַלּוֹךְ
וְנֹסֵעַ הַנִּגְבָּה:
יד וַיְהִי רָעַב בָּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרֵימָה לְגֹר שָׁם כִּי-כָבֵד
טו הָרָעַב בָּאָרֶץ: וַיְהִי כְּאִשֶּׁר הִקְרִיב לָבֹא מִצְרֵימָה וַיֹּאמֶר
טז אֶל-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה-נָא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יִפְתַּח-מִרְאָה אֹתָהּ:
יז וְהָיָה כִּי-יֵרָאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרִים וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהִרְגוּ אֹתִי
יח וְאַתָּה יָחִיו: אֲמַרְיָנָא אַחֲתִי אֵת לְמַעַן יִיטַב-לִי בְּעַבְדֶּיךָ
יט וְחַיְתָה נַפְשִׁי בְּגִלְלֶךָ:

א. קרא פסוקים 1-5 בקטע שלפניך.

(1) הבא מפסוקים אלה שתי ראיות המלמדות על הקשיים שעמדו לפני אברם בקיום הצו האלוהי, והסבר אותן. (4 נקודות)

(2) הבא מן הכתוב ראיה שאברם אכן מילא את הצו האלוהי. (3 נקודות)

ב. קרא פסוקים 10-13 בקטע שלפניך.

(1) יש הטוענים כי התנהגותו של אברם הבאה לידי ביטוי בפסוקים אלה אינה מוסרית.

הבא דוגמה אחת להתנהגות לא מוסרית של אברם, והסבר אותה. (4 נקודות)

(2) מדוע לדעתך הציג המחבר את אברם כדמות לא מושלמת? הסבר. (4 נקודות)

/המשך בעמוד 8/

וּרְבֵקָה אָמְרָה אֶל-יַעֲקֹב בְּנָה לֵאמֹר הִנֵּה שְׁמַעְתִּי אֶת-אֲבִיךָ
מְדַבֵּר אֶל-עֲשׂוֹ אַחִיךָ לֵאמֹר: הִבִּיָּאה לִּי צִיד וְעִשֵּׂה-לִּי
מִטְעָמִים וְאָכְלָה וְאִבְרַכְכָּה לִפְנֵי ה' לִפְנֵי מוֹתִי: וְעַתָּה
בְּנִי שָׁמַע בְּקוֹלִי לְאִשָּׁר אֲנִי מַצִּוֶּה אֹתְךָ: לָךְ-נָא אֶל-הַצֹּאֵן
וְקַח-לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדֵי עֵאִם טָבִים וְאֶעֱשֶׂה אִתָּם מִטְעָמִים
לְאֲבִיךָ כְּאִשָּׁר אָהֵב: וְהִבֵּאתָ לְאֲבִיךָ וְאָכַל בַּעֲבֹר אִשָּׁר
יְבָרְכְךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-רְבֵקָה אִמּוֹ הֵן עֲשׂוֹ
אָחִי אִישׁ שָׂעֵר וְאֲנֹכִי אִישׁ חָלָק: אוּלִי יִמְשְׁנִי אָבִי וְהִיִּיתִי
בְּעֵינָיו כְּמַתֶּעֱתֵעַ וְהִבֵּאתִי עָלַי קָלְלָה וְלֹא בִרְכָה: וְתֹאמַר
לֹא אִמּוֹ עָלַי קָלַלְתָּךְ בְּנִי אֲךָ שָׁמַע בְּקוֹלִי וְלָךְ קַח-לִי: וַיִּלָּךְ
וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וְתַעֲשׂ אִמּוֹ מִטְעָמִים כְּאִשָּׁר אָהֵב אָבִיו:
וְתִקַּח רְבֵקָה אֶת-בְּגָדֵי עֲשׂוֹ בְּנָה הַגָּדֹל הַחֲמֻדֹת אִשָּׁר אֹתָהּ
בַּבַּיִת וְתַלְבֹּשׁ אֶת-יַעֲקֹב בְּנָה הַקָּטָן: וְאֵת עֶרְתֵּי גְדֵי הָעֵאִם
הַלְבִּישָׁה עַל-יָדָיו וְעַל חֻלְקֹת צִוָּארָיו: וְתִתֵּן אֶת-הַמִּטְעָמִים
וְאֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשְׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנָה: וַיָּבֵא אֶל-אָבִיו
וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי מִי אֹתָהּ בְּנִי: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-אָבִיו
אֲנֹכִי עֲשׂוֹ בְּכֹדֶךָ עָשִׂיתִי כְּאִשָּׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי קוֹם-נָא שֹׁכֵה
וְאָכְלָה מִצִּידִי בַּעֲבוּר תְּבַרְכֵנִי נַפְשֶׁךָ: וַיֹּאמֶר יַצְחָק אֶל-בְּנוֹ
מִה-זֶּה מַהֲרַת לְמַצֹּא בְנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה ה' אֱלֹהֶיךָ
לִפְנֵי: וַיֹּאמֶר יַצְחָק אֶל-יַעֲקֹב גִּשָּׁה-נָא וְאִמְשֶׁךָ בְנִי הֵאֱתָה
זֶה בְנִי עֲשׂוֹ אִם-לֹא: וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל-יַצְחָק אָבִיו וַיִּמְשָׁהוּ
וַיֹּאמֶר הִקְלָ קוֹל יַעֲקֹב וְהַיָּדַיִם יָדָיו עֲשׂוֹ: וְלֹא הִפִּירוּ כִּי-הָיוּ
יָדָיו כִּידֵי עֲשׂוֹ אָחִיו שְׁעֶרֶת וַיְבַרְכֵהוּ: וַיֹּאמֶר אֹתָהּ זֶה בְנִי
עֲשׂוֹ וַיֹּאמֶר אָמֵן: וַיֹּאמֶר הַגִּשָּׁה לִּי וְאָכְלָה מִצִּיד בְּנִי לְמַעַן
תְּבַרְכֵנִי נַפְשִׁי וַיִּגְשֶׁלּוּ וַיֹּאכְל וַיָּבֵא לוֹ יֵינ וַיִּשְׁת: וַיֹּאמֶר אֵלָיו
יַצְחָק אָבִיו גִּשָּׁה-נָא וְשָׁקָה-לִּי בְנִי: וַיִּגַּשׁ וַיִּשְׁקָלוּ וַיִּרְחַ אֶת-רִיחַ
בְּגָדָיו וַיְבַרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רֵיחַ בְּנִי פְרִיחַ שְׂדֵה אִשָּׁר בְּרָכוּ
ה':

א. קרא פסוקים 8-19 בקטע שלפניך.

(1) ציין פרט אחד מפסוקים אלה המציג את יעקב באור שלילי, והסבר אותו. בסס את דבריך על הכתוב. (2 נקודות)

(2) על פי המתואר בפסוקים אלה, המעשים של יעקב חמורים. עם זה אפשר ללמד עליו זכות. הסבר קביעה זו.
(5 נקודות)

ב. קרא פסוקים 18-27 בקטע שלפניך.

על פי פסוקים אלה, אפשר להבין כי יצחק חשד שמרמים אותו.
הבא שתי ראיות לחשד זה של יצחק, וכתוב כיצד הצליח יעקב להסיר את החשד בכל פעם.
(8 נקודות)

/המשך בעמוד 10/

עבדות וחירות

ענה על אחת מן השאלות 6-7.

6. קרא שמות, א', 6-17.

וַיִּמַת יוֹסֵף וְכָל-אָחָיו וְכָל-הָדּוֹר
 הַהוּא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּדְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאֵד מְאֹד
 וַתִּמְלֹא הָאָרֶץ אֹתָם:
 וַיָּקָם מֶלֶךְ-חָדָשׁ עַל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדַע אֶת-יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר
 אֶל-עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ: הֵבֵה נִתְחַכְמָה
 לִּי פַרְיָרָבָה וְהָיָה כִּי-תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם-הוּא עַל-
 שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַס-בָּנוּ וְעָלָה מִן-הָאָרֶץ: וַיִּשְׁמְעוּ עָלָיו שְׂרֵי מִסִּים
 לְמַעַן עֲנֹתוֹ בַּסְבִּלָתָם וַיָּבִין עָרֵי מִסְכָּנוֹת לַפְּרֹעָה אֶת-פְּתֹם
 וְאֶת-רַעְמֶסֶס: וּכְאֲשֶׁר יַעֲנֶנּוּ אֹתוֹ בֶּן יִרְבֵּה וּבֶן יַפְרִץ וַיִּקְצֹצוּ
 מִפֶּנִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּפֶּרֶךְ:
 וַיֹּמְדוּ אֶת-חֵייתָם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבָּנִים וּבְכָל-
 עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֶת כָּל-עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר-עָבְדוּ בָהֶם בַּפֶּרֶךְ:
 וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִילֵּדֹת הָעִבְרִיֹּת אֲשֶׁר שָׁם הָאֵחָת שִׁפּוֹרָה
 וַיִּשֶׁם הַשְּׁנִית פּוּעָה: וַיֹּאמֶר בִּילְדָכֶן אֶת-הָעִבְרִיֹּת וּרְאִיתֶן עַל-
 הָאֲבָנִים אֲסִיבֶן הוּא וְהִמַּתֶּן אֹתוֹ וְאִסַּבְתָּ הוּא וְחַיָּה: וַתִּירָאן
 הַמִּילֵּדֹת אֶת-הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵיהֶן מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם וַתַּחֲיֶינָן אֶת-הַיָּלִידִים:

א. (1) בפסוקים 9-10 מלך מצרים מביע חשש. הסבר מהו חשש זה. (4 נקודות)

(2) "הבה נתחכמה לו" (פסוק 10).

על פי הקטע שלפניך, ציין שני ציוויים של מלך מצרים שאפשר לראות בהם

"התחכמות" כלפי בני ישראל, והסבר אותם. (6 נקודות)

ב. בפסוק 10 נאמר "פן ירבה", ובפסוק 12 נאמר "כן ירבה וכן יפרץ".

הסבר כיצד באמצעות החזרה על המילה "ירבה" המחבר מבטא את לעגו למלך מצרים.

(5 נקודות)

7. קרא שמות, ג', 10-1.

א ומֹשֶׁה הָיָה רֹעֶה
אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֹתֶנּוּ כֹהֵן מִדִּין וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר
ב וַיָּבֹא אֶל־הָרַח הָאֱלֹהִים חֹרֶבָה: וַיֵּרָא מִלְּאֶךְ ה' אֵלָיו בְּלִבְתֹּ
אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֵּרָא וַהֲנֵה הַסֵּנֶה בַּעַר בָּאֵשׁ וְהַסֵּנֶה אֵינָנו
ג אָכַל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְדֶּה־נָּא וְאֶרְאֶה אֶת־הַמִּדְבָּה הַגָּדֹל
ד הַזֶּה מִדּוֹעַ לֹא־יִבְעַר הַסֵּנֶה: וַיֵּרָא ה' כִּי סָר לְרֹאוֹת וַיִּקְרָא
אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲנִי:
ה וַיֹּאמֶר אֶל־תִּקְרַב הֵלֶם שָׁל־נַעֲלִיךָ מַעַל רִגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם
ו אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמְתִּי־קֹדֶשׁ הוּא: וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהִי
ז אֲבִיךָ אֱלֹהִי אַבְרָהָם אֱלֹהִי יִצְחָק וְאֱלֹהִי יַעֲקֹב וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה
ח פָּנָיו כִּי יֵרָא מִהִבֵּיט אֶל־הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר ה' רֹאֵה רְאִיתִי
אֶת־עַנְי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת־צַעֲקָתָם שְׁמַעְתִּי מִפְּנֵי
ט נַגְשָׁיו כִּי יִדְעֹתִי אֶת־מַכְאוּבָיו: וְאֶדְדֵּ לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם
י וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן־הָאֶרֶץ הַהִוא אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה אֶל־אֶרֶץ
זֵבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ אֶל־מָקוֹם הַכִּנְעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
ט וְהַחִתִּי וְהַיְבוֹסִי: וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי וְגַם־
י רְאִיתִי אֶת־הַלֶּחֶץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם: וְעַתָּה לֵכָה
וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל־פְּרֹעֶה וְהוֹצֵא אֶת־עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:

א. (1) קרא פסוקים 7-10 בקטע שלפניך.

לפי פסוקים אלה, אלוהים מכריז שיעשה פעולות למען העם.

ציין שתי פעולות. (4 נקודות)

(2) מהי המשימה שמוטלת על משה בקטע זה? (3 נקודות)

ב. "ומשה היה רעה את צאן יתרו... וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חורבה"

(פסוק 1).

הסבר כיצד שניים מן המילים או צירופי המילים המודגשים בקו יכולים לרמוז על פעולות

של משה בעתיד. (8 נקודות)

המסגרת החוקית של העם

ענה על אחת מן השאלות 8-9.

8. קרא שמות, כ', 1-14.

(שים לב: במהדורות תנ"ך אחדות ייתכנו שינויים במספרי הפסוקים).

א וידבר אלהים את כל־הדברים האלה
ב לאמר: אֲנִכִּי הֵאֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
ג מארץ מצרים מבית עבדים: לא־יהיה לך אלהים אחרים
ד על־פְּנֵי: לא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מַפְעֵל
ה ואשר בארץ מתחת ואשר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לא־
ו תִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִכִּי הֵאֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא
ז פֶּקֶד עֹון אָבֹת עַל־בָּנִים עַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רִבְעִים לְשָׁנָאִי:
ח וְעִשָּׂה חֶסֶד לְאֲלָפִים לְאַהֲבִי וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתַי: לא
ט תִּשָּׂא אֶת־שֵׁם־ הֵאֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא יִנָּקֶה הֵאֱלֹהִים אֶת
י אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוּא:
יא זְכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־
יב מְלָאכָתְךָ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַהֲלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־
יג מְלָאכָה אֹתָהּ וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עֲבָדְךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֵמָתְךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
יד בְּשַׁעְרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה הֵאֱלֹהִים אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
טו אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ
יז הֵאֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: כִּבֵּד אֶת־אָבִיךָ
יח וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכּוֹן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הֵאֱלֹהִים
יט נָתַן לָךְ: לא תִרְצַח לא
כ תִּנָּאֵף לא תִּגְנֹב לא
כא תַעֲנֶה בְרַעַךְ עַד שָׁקֶר: לא
כב תַּחֲמֹד בֵּית רֵעֶךָ לא
כג תַּחֲמֹד אִשֶּׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרְוֹ וַחֲמֹרֹו וְכָל אֲשֶׁר
לרַעֲךָ:

א. בעשרת הדיברות הפנייה היא ישירה, לכל אדם ואדם. מהי המטרה של הפנייה בדרך זו? (5 נקודות)

ב. (1) בחר מן הקטע שלפניך שני דיברות שבין אדם לחברו, וצטט אותם. (2 נקודות)
(2) הסבר מהו הרעיון העומד בבסיס כל אחד מן הדיברות שבחרת, ומדוע לדעתך הדיברות שציינת הם תנאי לקיומה של חברה תקינה. (8 נקודות)

9. קרא ויקרא, י"ט, 4-1.

וַיֹּדְבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שִׁבְתִּי תִשְׁמְרוּ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: אֶל־תִּפְּנוּ אֶל־הָאֱלֹלִים וְאֵלֵהֶי מִסֵּכָה לֹא תַעֲשׂוּ
לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

א. בפסוקים אלה אלוהים מצהיר שהוא קדוש (נבדל מאלוהים אחרים), על כן הוא דורש מעם ישראל להיות קדוש (נבדל מעמים אחרים).

הסבר באיזו דרך יכול העם להגיע לקדושה זו. בסס את דבריך על הכתוב.
(6 נקודות)

ב. קרא פסוק 3 בקטע שלפניך וגם שמות כ', 12 (דיבר "כיבוד הורים").

(1) הסבר את הנימוק למצוות כיבוד הורים בכל אחד מפסוקים אלה. (6 נקודות)
(2) איזה מן הנימוקים משכנע יותר לדעתך? נמק. (3 נקודות)

עם אחד שתי ממלכות

ענה על אחת מן השאלות 10-11.

10. קרא מלכים א, כ"א, 8-20.

ח וּתְכַתֵּב סִפְרֵים בְּשֵׁם אַחָב וּתְחַתֵּם בְּחַתְמוֹ וּתְשַׁלַּח הַסִּפְרִים
 אֶל-הַזִּקְנִים וְאֶל-הַחֹרִים אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיֹּשְׁבִים אֶת-נְבוֹת:
 ט וּתְכַתֵּב בַּסִּפְרִים לֵאמֹר קְרָאוּ-צֹם וְהִשִּׁיבוּ אֶת-נְבוֹת בְּרֹאשׁ
 י הָעָם: וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנַיִם אֲנָשִׁים בְּנִי-בְלִיעֵל נֶגְדוֹ וַיַּעֲדֵהוּ לֵאמֹר
 יא בִּרְכַת אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ וְהוֹצִיאוֹהוּ וּסְקֻלָּהוּ וַיָּמָת: וַיַּעֲשׂוּ אֲנָשִׁי
 עִירוֹ הַזִּקְנִים וְהַחֹרִים אֲשֶׁר הַיֹּשְׁבִים בְּעִירוֹ כֹּאֲשֶׁר שְׁלַחַה
 אֱלִיהֶם אִיזָבֵל כֹּאֲשֶׁר כָּתוּב בַּסִּפְרִים אֲשֶׁר שְׁלַחַה אֱלִיהֶם:
 יב קְרָאוּ צֹם וְהִשִּׁיבוּ אֶת-נְבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים
 יג בְּנִי-בְלִיעֵל וַיֵּשְׁבוּ נֶגְדוֹ וַיַּעֲדֵהוּ אֲנָשִׁי הַבְּלִיעֵל אֶת-נְבוֹת נֶגְדֵי
 הָעָם לֵאמֹר בֶּרֶךְ נְבוֹת אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ וַיֵּצְאוּהוּ מִחוּץ לְעִיר
 יד וַיִּסְקֻלָּהוּ בְּאֲבָנִים וַיָּמָת: וַיִּשְׁלְחוּ אֶל-אִיזָבֵל לֵאמֹר סְקֵל נְבוֹת
 ט וַיָּמָת: וַיְהִי כְשֶׁמַּעַ אִיזָבֵל כִּי-סְקֵל נְבוֹת וַיָּמָת וְתֹאמַר אִיזָבֵל
 אֶל-אַחָב קוּם יֵשׁ אֶת-כֶּרֶם נְבוֹת הַיִּזְדְּעָאֲלִי אֲשֶׁר מֵאֵן
 טז לְתֵת-לְךָ בְּכֶסֶף כִּי אֵין נְבוֹת חַי כִּי-יָמָת: וַיְהִי כְשֶׁמַּעַ אַחָב
 כז כִּי מָת נְבוֹת וַיָּקָם אַחָב לָרֶדֶת אֶל-כֶּרֶם נְבוֹת הַיִּזְדְּעָאֲלִי
 ח לְרִשְׁתּוֹ: וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-אֱלֹהֵי הַתְּשָׁבִי
 יח לֵאמֹר: קוּם יָד לִקְרַאת אַחָב מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן
 יט הִנֵּה בָכֶרֶם נְבוֹת אֲשֶׁר-יָרַד שֵׁם לְרִשְׁתּוֹ: וּדְבַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר
 כ פֹּה אָמַר יְהוָה הָרַצְחָת וְגַם-יִרְשָׁת וּדְבַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר פֹּה
 אָמַר יְהוָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לָקְחוּ הַפְּלָבִים אֶת-דָּם נְבוֹת יִלְקֹוּ
 כא הַפְּלָבִים אֶת-דַּמְךָ גַּם-אַתָּה: וַיֹּאמֶר אַחָב אֶל-אֱלֹהֵי
 הַמִּצְעָאֲתָנִי אֵיבִי וַיֹּאמֶר מִצְעָאֲתִי יַעַן הִתְמַכְרְךָ לַעֲשׂוֹת הָרַע
 בְּעֵינֵי יְהוָה:

א. (1) תיאור המעשים של הזקנים והחורים היושבים בעירו של נבות (פסוקים 11-13) חוזר על תוכן המכתב ששלחה להם איזבל (פסוקים 9-10). מה יכולה להיות הסיבה לחזרה זו? (6 נקודות)

(2) האם לדעתך הזקנים והחורים היו חייבים לציית להוראות של איזבל? נמק. (3 נקודות)

ב. "הרצחת וגם ירשת" (פסוק 19). מדוע אחאב אשם בפשעים אלה? (6 נקודות)

שים לב: המשך הבחינה בעמוד 16.

וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַהִיא בְּרִאשִׁית מַמְלַכַּת
 צִדְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה בִּשְׁנַת הָרִבְעִית בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי אָמַר
 אֵלַי חֲנַנְיָה בֶן־עֲזוּרָה הַנְּבִיא אֲשֶׁר מִגְּבֻעוֹן בְּבֵית ה' לַעֲיִנִי
 הַפְּהִנִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר: כֹּה־אָמַר ה' עֲבֹאוֹת אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר שְׁבֵרְתִי אֶת־עַל מֶלֶךְ בָּבֶל: בְּעוֹד וְשְׁנָתִים
 יָמִים אָנִי מְשִׁיב אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת־כָּל־כְּלֵי בֵּית ה'
 אֲשֶׁר לָקַח נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיָּבִיֵּאם
 בָּבֶל: וְאֶת־יִכְנִיָּה בֶן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־כָּל־גְּלוּת
 יְהוּדָה הַבָּאִים בָּבֶלָה אָנִי מְשִׁיב אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה נֹאס־ה'
 כִּי אֲשַׁבֵּר אֶת־עַל מֶלֶךְ בָּבֶל: וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנְּבִיא אֶל־
 חֲנַנְיָה הַנְּבִיא לַעֲיִנִי הַפְּהִנִים וְלַעֲיִנִי כָל־הָעָם הָעֹמְדִים בְּבֵית
 ה': וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנְּבִיא אֲמֵן כֵּן יַעֲשֶׂה ה' יְקֻם ה'
 אֶת־דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר נִבֵּאתָ לְהָשִׁיב כְּלֵי בֵּית־ה' וְכָל־הַגִּזְלָה
 מִבָּבֶל אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה: אֲךָ שָׁמַע־נָא הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
 דֹּבֵר בְּאָזְנוֹךָ וּבְאָזְנִי כָל־הָעָם: הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵי וּלְפָנֶיךָ
 מִן־הָעוֹלָם וַיִּנְבְּאוּ אֶל־אַרְצוֹת רַבּוֹת וְעַל־מַמְלָכוֹת גְּדוֹלוֹת
 לְמַלְחָמָה וּלְרַעָה וּלְדָבָר: הַנְּבִיא אֲשֶׁר יִנְבֵּא לְשָׁלוֹם בָּבֶל
 דֹּבֵר הַנְּבִיא יוֹדֵעַ הַנְּבִיא אֲשֶׁר־שָׁלְחוּ ה' בְּאֵמַת: וַיִּקָּח
 חֲנַנְיָה הַנְּבִיא אֶת־הַמּוֹטָה מֵעַל צוּרָר יִרְמְיָה הַנְּבִיא
 וַיִּשְׁפֹּרְהוּ: וַיֹּאמֶר חֲנַנְיָה לַעֲיִנִי כָל־הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר
 ה' כֹּה אֲשַׁבֵּר אֶת־עַל וְנִבְכַּדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעוֹד
 שְׁנָתִים יָמִים מֵעַל צוּרָר כָּל־הַגּוֹיִם וַיִּלֶּךְ יִרְמְיָה הַנְּבִיא
 לְדֶרְכּוֹ: וַיְהִי דְבַר־ה' אֶל־יִרְמְיָה אַחֲרָי
 שְׁבוֹר חֲנַנְיָה הַנְּבִיא אֶת־הַמּוֹטָה מֵעַל צוּרָר יִרְמְיָה הַנְּבִיא
 לֵאמֹר: הַלּוֹךְ וְאָמַרְתָּ אֶל־חֲנַנְיָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר ה' מוֹטָת
 עֵץ שְׁבֵרְתָּ וְעֵשֶׂת תַּחְתִּיהֶן מְטוֹת בְּרוֹז: כִּי כֹה־אָמַר ה'
 עֲבֹאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל בְּרוֹז נָתַתִּי עַל־צוּרָר וְכָל־
 הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לְעַבְדֹּתֶיךָ נִבְכַּדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַבְדָּהוּ

(שים לב: המשך הקטע וסעיפי השאלה בעמוד הבא.)

ט וגם את-חית השדה נתתי לו: ויאמר ירמיה הנביא אל-
 חנניה הנביא שמע-נא חנניה לא-שלחך ה' ואתה
 טז הבטחת את-העם הזה על-שקר: לכן פה אמר ה' הנני
 משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מת כי-סרה
 ז דברת אל-ה': וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש
 השביעי:

- א. (1) בפסוקים 1-4 חנניה מנבא לעם ומבטיח להם הבטחות. ציין שתי הבטחות שחנניה מבטיח בנבואתו. בסס את דבריך על הכתוב. (4 נקודות)
- (2) מהו המעשה הסמלי של חנניה המתואר בפסוקים 10-11, ומהו המסר שחנניה רצה למסור לירמיה ולעם באמצעות מעשה זה? (4 נקודות)
- ב. (1) קרא פסוק 6 ופסוק 11. בפסוקים אלה מתוארות שתי תגובות של ירמיה על דברי חנניה ועל מעשיו.
- מה הן התגובות, ומה תגובות אלה מלמדות על הקושי של ירמיה בעקבות הנבואה והמעשים של חנניה? (4 נקודות)
- (2) בדברי ה' לירמיה בפסוקים 12-16 יש פתרונות לקשיים של ירמיה. הסבר פתרון אחד. (3 נקודות)

בהצלחה!

זכות היוצרים שמורה למדינת ישראל
 אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך